

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a z členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom R., zast. JUDr. H., advokátkou, Š., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát**, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-187/DI-1-2009 zo dňa 11. januára 2010 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5391/2010-56 zo dňa 27. januára 2011 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5391/2010-56 zo dňa 27. januára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-187/DI-1-2009 zo dňa 11. januára 2010, (ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach č. p.: ORP-187/DI-I-29 zo dňa 4.11.2009 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších

predpisov a uložení pokuty vo výške 200 Eur za porušenie ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom krajský súd žalobu zamietol. Uviedol, že z dokazovania, ktoré vykonal správny orgán a napokon ani z výpovede žalobcu, ktorý to nepoprel, vyplynulo, že žalobca dňa 15.5.2009 v čase okolo 11,15 hod. viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. VW Passat ev. č. M. v obci Moravany časť Lučkovce kde prekročil rýchlosť stanovenú v citovanom ust. § 16 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o 25 km/h. Žalobca ako v súdnom konaní tak aj v správnom konaní neuviedol žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že v danom čase, na danom mieste neprekročil zákonom povolenú rýchlosť, práve naopak sám priznal, že predbiehal iné motorové vozidlo preto zvýšil rýchlosť a vtedy ho zrejme aj namerala policajná hliadka.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že pred ním išlo motorové vozidlo pomaly, v zlom technickom stave, ktoré chcel predbiehať, keď oproti išlo iné motorové vozidlo a tým, že chcel zabrániť nehode, pridal rýchlosť, pretože ako vyplýva z citovaných ust. § 14 a § 17 zák. č. 8/2009 žalobca ako vodič bol povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo. Svojou jazdou nesmel obmedziť ani ohroziť vodiča prichádzajúceho vozidla ani vozidla idúceho za ním, prípadne iného účastníka cestnej premávky. Ak žalobca mal pred sebou iné motorové vozidlo, ktoré išlo pomalšie a toto chcel obchádzať pričom oproti išlo motorové vozidlo, mal znížiť rýchlosť a nie pridať rýchlosť, aby mohol vozidlo pred sebou obísť, ale tým neohroziť vozidlo, ktoré išlo oproti a nemalo pred sebou žiadnu prekážku.

Aj podľa názoru krajského súdu bolo dostatočne nepreukázané, že žalobca ako vodič osobného motorového vozidla porušil ust. § 16 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z., keď dňa 15.5.2009 o 11,05 hod. viedol osobné motorové vozidlo v obci Moravany časť Lučkovce kde prekročil rýchlosť ustanovenú osobitným predpisom o 25 km/h a preto bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Krajský súd poukázal na to, že podľa uvedeného ustanovenia, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten kto, ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením. Za tento priestupok podľa § 22 ods. 2 písm. c/ možno uložiť pokutu od 150 Eur do 800 Eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Pri ukladaní sankcie správne orgány zohľadnili, že žalobca sa priestupku dopustil v obci, v denných hodinách, išlo o značné prekročenie zákonom povolenej rýchlosti, ktoré konanie považuje za nebezpečné pre ostatných účastníkov cestnej premávky, nemá v karte od roku 2000 žiadny záznam, z ktorých dôvodov sankciu uložil na dolnej hranici sadzby.

Námietku žalobcu, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav, krajský súd vyhodnotil za nedôvodnú. Poukázal na to, že žalobca v konaní o priestupku ani v konaní o žalobe nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil, že sa nedopustil priestupku prekročením rýchlosti.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že podaním zo dňa 15.2.2010 sa domáhal, aby krajský súd preskúmal sťažnosť - oznámenie č. k. KRP-372/Sŕ-2009. Krajský súd uznesením zo dňa 12.8.2010 konanie zastavil, nakoľko mal za to, že prešetrenie správnosti postupu policajta pri objasňovaní priestupku nemôže byť predmetom súdneho preskúmania samostatne, ale iba v spojení so správnym rozhodnutím, ktoré je výsledkom postupu. Poukázal na to, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobou napadnuté oznámenie o výsledku vybavenia sťažnosti nie je spôsobilé byť predmetom súdneho preskúmania a tento nedostatok je neodstrániteľný. Proti tomu uzneseniu žalobca nepodal odvolanie z dôvodu práceneschopnosti. Žalobca poukázal na to, že tým istým podaním sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 11.1.2009, krajský súd však žalobu zamietol.

Žalobca vyjadril presvedčenie, že ak by si uplatnil svoje práva podaním odvolania vo veci 6S 5396/2010, malo by vplyv na rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 6S 5391/2010, nakoľko preskúmanie oboch rozhodnutí so sebou súvisí.

Na základe uvedeného preto navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že vzhľadom k tomu, že žalobca odvolaním napáda zákonnosť postupu krajského súdu týkajúceho sa preskúmania sťažnosti – oznámenia č. k.: KRP-372/St-2009, k čomu sa žalovanému neprináleží vyjadrovať, napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. októbra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V danej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. p. KRP-187/DI-1-2009 zo dňa 11. januára 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach č. p.: ORP-187/DI-I-29 zo dňa 4.11.2009 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložení pokuty vo výške 200,- Eur za porušenie ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Preto primárne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, a to v medziach námietok uvedených v podanom odvolaní.

Jedinou námietkou žalobcu bolo, že v konaní sa vyskytla vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie. Žalobca vyjadril presvedčenie, že ak by si uplatnil svoje práva podaním odvolania vo veci sp. zn. 6S 5396/2010, malo by vplyv na rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 6S 5391/2010, nakoľko preskúmanie oboch rozhodnutí so sebou súvisí.

Z obsahu spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. k. KRP-187/DI-1-2009 zo dňa 11.1.2009 a jednak zrušenia Sťažnosti - oznámenia č. k. KRP-372/Sť-2009 zo dňa 8.1.2010.

Krajský súd uznesením sp. zn. 6S 5391/2010-16 zo dňa 7.4.2010 vylúčil žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 8.1.2009 č. k. KRP-372/Sť-2009 na samostatné konanie. Uznesením zo dňa 12.8.2010 sp. zn. 6S 5396/2010-20 podľa § 104 ods. 1 prvá veta s použitím § 246c ods. 1 OSP krajský súd konanie zastavil, pretože žalobou napadnuté oznámenie o výsledku vybavenia sťažnosti nie je spôsobilé byť predmetom súdneho preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti OSP a tento nedostatok je neodstrániteľný. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.9.2010.

Pokiaľ teda námietka žalobcu proti rozsudku krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba proti rozhodnutiu žalovaného č. p. KRP-187/ DI-1-2009 zo dňa 11. januára 2010, pramení len z jeho presvedčenia, že ak by si uplatnil svoje práva podaním odvolania vo veci sp. zn. 6S 5396/2010, malo by to vplyv na rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 6S 5391/2010, takáto námietka nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Žalobca totiž v rozpore so zákonnou požiadavkou uvedenou v § 205 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. nevzniesol žiadne námietky spochybňujúce vecnú správnosť napadnutého rozsudku a keďže zastavenie konania vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 8.1.2009 č. k. KRP-372/Sť-2009 nenapadol odvolaním (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.9.2010), na jeho námietku sa týkajúcu sa zákonnosti postupu krajského súdu vo veci preskúmania sťažnosti – oznámenia č. k.: KRP-372/Sť-2009, nebolo možné v odvolacom konaní, ktoré sa týkalo preskúmania rozsudku krajského súdu, ktorým bola žaloba žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-187/DI-1-2009 zo dňa 11. januára 2010 zamietnutá ako nedôvodná, prihliadnuť.

Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam navrhovateľa nevyhoviel a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. októbra 2011

JUDr. Ing. Miroslav Gvavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová